

Η τηλεόραση...κατασπαράζει

/ Θεολογία και Ψυχολογία

Μερόπης Ν. Σπυροπούλου, Ομοτ. Καθηγήτριας

Ορθοδοντικής Παν/μίου Αθηνών

Είναι δυνάστης η τηλεόραση διότι, από τη στιγμή που θα πατήσουμε τον διακόπτη, μας επιβάλλει τη συνέχεια που θα ακολουθήσει, η οποία είναι εκτός δίκης μας επιλογής και έλεγχου, και μας καθλώνει για να παρακολουθήσουμε ανυποψίαστοι, απροετοίμαστοι και χωρίς καμιά δυνατότητα προληπτικής αντιδράσεως, ό,τι βίαιο, αντιαισθητικό, ανόητο ή χυδαίο ήθελε προκύψει. Και απαιτείται πραγματική δύναμη χαρακτήρος για να ξαναπατήσει κάποιος τον διακόπτη και να ξεφύγει από την παρόρμηση και την περιέργεια του να δει «τί θα συμβεί πιο κάτω ή πως τελειώνει η, έστω και βλακώδης, ταινία».

Δεν χωράει, επομένως, καμιά αμφιβολία ότι, τα πιά ευάλωτα θύματα αυτής της καταστάσεως είναι τα παιδιά, για τα οποία η τηλεόραση γίνεται «το σπίτι μέσα στο σπίτι τους» και οι απρόσκλητοι «συγγενείς και φίλοι» που βγαίνουν μέσα από αυτό, εγκαθίστανται καθημερινώς απέναντι τους, για πολύ περισσότερες ώρες από ό,τι η πραγματική τους οικογένεια. Έτσι, αυτό το «σπίτι» γίνεται, σπίτι τους και μέσα από αυτό, με την ακαταμάχητη, επαναλαμβάνω, δύναμη και τον εντυπωσιασμό της εικόνας, το παιδί μαθαίνει πως να μιλά, πως να ντύνεται, πως να συμπεριφέρεται, πως να διασκεδάζει, πως είναι οι σχέσεις με το άλλο φύλο, πως να σκοτώνει. [\(περισσότερα...\)](#)